

BR / 17.02.2023
+ OR / w

DO ZARZĄDU I RADY POWOATU W PLESZEWIE

PETYCJA

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

DOM POMOCY SPOŁECZNEJ W PLESZEWIE dnia

17.02.2023 r.

Szanowni Państwo Radni,

Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Domu Pomocy Społecznej w Pleszewie Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność” wnoszą do Zarządu i Państwa Radnych Rady Powiatu w Pleszewie o pilne zaplanowanie w bieżącym budżecie powiatu na rok 2023 środków finansowych z przeznaczeniem na konieczny i oczekiwany przez Pracowników Domu Pomocy Społecznej wzrost wynagrodzeń w 2023 roku. Dotychczasowa i wieloletnia polityka zarządzania zasobami ludzkimi w Domach Pomocy Społecznej w tym ściśle powiązanie wynagrodzeń z kosztami pobytu podopiecznych i wysokości odpłatności za pobyt w Domu Pomocy doprowadziło do sytuacji zepchnięcia Pracowników Domów poza margines przyzwoitości zawodowej i ludzkiej. Świadczone przez Pracowników usługi opieki długoterminowej nie przyniosły i nie przyniosą zysków. Jest to usługa publiczna przynależna każdemu obywatelowi Polski.

Jednocześnie wnosimy do Zarządu i Państwa Radnych o przyjęcie w planie budżetu na 2023 rok odpowiedniej wielkości środków finansowych na wynagrodzenia niezbędne do dokonania regulacji płac od 1 stycznia 2023 roku. To

„podwyżki płacy” były to jedynie regulacje płac wymuszone ustawowo. W ten sposób dorowadzono do dramatycznego obniżenia rangi zawodów występujących w systemie opieki długoterminowej i w zderzeniu z krótkoterminową opieką w zakładach leczniczych i tam występujących warunków płacowych, doprowadzono do widocznej zapaści systemu.

Szanowni Państwo,

Z biegiem lat „ustabilizowany” przez zarząd i radnych powiatu wzrost, poziomu minimalnego wynagrodzenia w domach pomocy, doprowadził przez ostatnie 10 lat do sytuacji w której pracownicy domów w żaden sposób nie partycypowali i póki co, nie partycypują we wzroście gospodarczym, czego nie można powiedzieć o stale rosnących uposażeniach między innymi samorządowców pokrywanych z budżetu powiatu. Miarą tej patologicznej sytuacji jest w okresie minionych 10 lat, ponad tysiąc złotych, niekorzystana różnica sumy wzrostu minimalnego wynagrodzenia w stosunku do sumy wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. W latach 2011-2021 minimalna płaca krajowa wzrosła o kwotę 1383zł, w analogicznym okresie przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej wzrosło o kwotę 2437,55zł. Efektem tej polityki jest dramatyczne obniżenie rangi zawodowej pracowników domów pomocy i zagrożone wystąpieniem deficytu kadrowego. Dotychczasowa polityka prowadzenia pomocy społecznej i nasz największy udział wkładanej pracy w bezpośrednim kontakcie z podopiecznym długoterminowym, wymaga zmiany optyki prowadzonej polityki rady powiatu wobec pracowników domów pomocy. Wieloletnie oszczędzanie na naszych wynagrodzeniach, zepchnęło nas po za margines priorytetów strategicznych rady powiatu. Państwo radni, zarząd powiatu ale też my, Pracownicy daliśmy się uwieść i przez lata tkwimy w patologicznej relacji ekonomicznej która w usłudze

oczekiwane przez Pracowników domu pomocy działanie, zrekompensuje wieloletnie zaniedbania w sferze bezpieczeństwa socjalnego pracowników domów pomocy, a tym samym pozwoli na istotne podwyższenie wynagrodzeń długoletniej, wykwalifikowanej kadrze zawodowej domu, a nie tylko dokonanie kosmetycznej regulacji wynikającej z corocznego wzrostu minimalnej płacy jak to ma miejsce od wielu lat w planowaniu budżetu.

Dotychczasowa polityka finansowa zarządu i rady powiatu w zakresie planowania środków budżetowych na pokrycie kosztów wynagrodzeń pracowników domów pomocy była i jest nieadekwatna do warunków pracy w domu pomocy. Troska o poziom kształtowania godziwego wynagrodzenia nie znalazła należnego miejsca w wieloletnich i bieżących priorytetach budżetowych zarządu i radnych powiatu. Stagnacyjna polityka kształtowania i przeznaczania środków finansowych na wynagrodzenia pracowników domów pomocy społecznej, doprowadziła do bardzo negatywnej korelacji kształtowania poziomu wynagrodzeń długoletnich Pracowników DPS w danym roku budżetowym jedynie w oparciu o parametr wzrostu minimalnej płacy w skali kraju.

Przyjęte przez zarząd i radnych powiatowych zasady obliczania wielkości środków budżetowych przeznaczanych na finansowanie domów pomocy, doprowadziło do sytuacji minimalizowania nakładów finansowych na wynagrodzenia, co z kolei, wpisało domy pomocy społecznej w katalog pracodawców dla których bezpieczeństwo socjalne pracowników ogranicza się jedynie w zakresie wymuszonej przez państwo polskie, corocznej korekty wynagrodzeń do poziomu minimalnego w ustawowej wysokości w danym roku budżetowym. Wobec tego zjawiska, trudno takie działanie zarządu i radnych powiatu nazywać wyrazem budżetowania

publicznej skierowanej do najstańszych nie powinna mieć miejsca. Chodzi o rachunek ekonomiczny domu pomocy i ścisłe wiązanie naszych wynagrodzeń z kosztem pobytu podopiecznego i na końcu z wysokością odpłatności za pobyt co wyzwoliło na rynku pomocy społecznej konkurencyjność cenową która nie powinna nigdy wystąpić w tego typu usługach. Dotychczasowa polityka socjalna powiatu, doradziła stronę związkową do sytuacji koniecznego podniesienie problemu w formie złożonej petycji w celu jego rozwiązania w duchu pokoju społecznego. Jako pełnoprawny partner społeczny ale także indywidualnie każdy z nas, jako mieszkaniec i wyborca, mamy świadomość, że realizacja postulatów płacowych wymaga od Państwa zmiany optyki celów strategicznych powiatu. Od wielu lat dużo się mówi o polityce senioralnej, o obywatelach niepełnosprawnych a tak nie wiele zrobiono w segmencie poprawy warunków płacowych mieszkańców powiatu którzy tą politykę realizują bezpośrednio, tak po ludzku, zawodowo, z empatią, bardzo profesjonalnie z zaangażowaniem, otrzymując w zamian głodową pensję.

W obecnym stanie prawnym, kształtowanie wysokości wynagrodzenia pracowników domów pomocy społecznej pozostaje w gestii pracodawcy samorządowego, który na podstawie art. 39 ustawy o pracownikach samorządowych w regulaminie wynagradzania ustala szczegółowe warunki wynagradzania pracowników, w tym maksymalny poziom wynagrodzenia zasadniczego. Tak więc wnosimy do Zarządu i Państwa Radnych o niezwłoczne dołożenie starań w celu poprawy naszej bardzo trudnej sytuacji.